

مردم قرار گرفت.

آیا با یکی - دو دوربین از تئاترها تصویربرداری می کردید؟
با دو دوربین نمی شد کل لحظات نمایش را شکار کرد و نشان تماشاگر داد. تصویربردار و کارگردان فنی البته می توانند با دیدن چند باره نمایش با دو دوربین هم کار کنند اما وقت نداشتیم و مجبور بودیم ۱۶ قسمت را در شب ضبط کنیم و برای پخش به آنتن برسانیم. الان در آرشیوم در حدود ۵۰ قسمت از نمایش هایم را دارم و فقط بخشی از آنها از تلویزیون پخش شد و نشد که بقیه را برای مردم نشان بدهم.

نکته جالب این نمایش هاری اکشن تماشاگران و خنده شان با دیدن صحنه های کمدی بود؟

بله، همیشه تماشاگر روی صحنه داشتم و شش ماه برخی از کارهایم به دلیل استقبال روی صحنه بودند و مردم پای کار بودند. الان جای خالی چنین برنامه هایی در تلویزیون احساس می شود.

در دهه هفتاد و هشتاد در اصفهان تنها رقیب جدی شما در بحث محبوبیت قدرت الله ایزدی با تیپ مشهورش آقا رشید بود؟

نه، ایزدی سالها بعد از من کارش را شروع کرد. من دو سال پیایی برای شبکه ۵ تئاتر تلویزیونی تولید کردم. بعد از من حسن شاه پسندی هم ۵ نمایش برای پخش در تلویزیون آمده کرد که اجل مهلتش نداد و بعد از شاه پسندی، ایزدی وارد این بحث شد.

در سال های اخیر حضور های گاه و بی گاه در فیلم های تلویزیونی هم دارید و با بازیگرانی مثل امیر حسین صدیق در یک کار پلیسی همبازی بودید. این همکاری ها را چگونه ارزیابی می کنید؟

در ده - بیست تله فیلم بازی کرده ام که برخی از آنها موفق بودند. در فیلمی هم نقش پیرمردی را بازی کردم که در خانه سالمندان بود.

در حوزه تیپ سازی هم بازیگر موفق هستند؟

بله، بهر حال در باره تله فیلم ها هم باید اضافه کنم که از مقطعی ذائقه مخاطب تغییر پیدا کرد و تله فیلمها مورد استقبال قرار نرفت.

فرضیه توطئه ای که برخی عنوان می کنند افرادی نمی خواهند بازیگران شهرستانی زیاد به تهران بیایند و در بازی کارهای سینمایی و تلویزیونی موفق باشند چقدر حقیقت دارد؟

نه، قبول ندارم. برای من چنین اتفاقی نیفتاده و هر موقع تهران می آیم دوستان لطف دارند و پیشنهاد بازی می دهند.

به نظر شما چقدر ظرافت و شیرینی لهجه اصفهانی در موفقیت بازیگران اصفهانی تاثیر داشته است؟

بحث استفاده از لهجه باید درست و اصولی باشد و به نقش و بازیگر وجهه می دهد. اما اگر رویکرد تخصصی و بدون هدف باشد باعث تنزل شخصیت و قدرت بازیگری یک بازیگر می شود. برخی از دوستان کارگردان می آیند اصفهان و از لهجه اصفهانی بدون شناخت برای بازیگران استفاده می کنند که هم به کارشان لطمه می زند و هم به اعتبار این لهجه و گویش خدشه وارد می شود و در ضمن باعث اعتراض مردم هم می شود. مخاطب امروز باهوش است و می داند کدام هنرمند و یا کارگردان از لهجه استفاده ابزاری می کند و کدام هنرمند استفاده درست انجام می دهد.

به نظر شما چرا برگزاری جشنواره های موفق مثل جشنواره کودک و نوجوان در اصفهان از سوی برخی اهالی و مقامات محلی استان با مخالفت روبه رو می شود؟

برگزاری جشنواره بسیار سودمند است و باید برگزاری اش هدفمند و با برنامه باشد. نکته ای که برخی دوستان به آن اعتراض دارند این است وقتی جشنواره ای در اصفهان برگزار می شود از نیروهای این شهر هم استفاده شود و فقط به چشم مکانی دارای امکانات استاندارد برای برگزاری به اصفهان نگاه نشود. هیچ کسی با ذات برگزاری جشنواره در شهر اصفهان مخالف نیست و اصفهانی ها دوست دارند در برگزاری جشنواره آنها رانیز به حساب بیاورند.

سواي کارهای هنری چه فعالیت های دیگری انجام می دهید؟

به عنوان یک هنرمند رسالتی دارم که باید به مردم جامعه و گرفتاران کمک کنم. خیلی ها را از پای چوبه دار با گرفتن رضایت از خانواده مقتولین نجات داده ام. در بخش تهیه جهز به هم فعالیت های زیادی انجام داده ام. رهایی زندانی های بخش مالی را هم با افتخار در قالب راه اندازی مرکزی انجام داده ام. چند وقت پیش برای کار خیر از دوستان مشارکت خواستم و در حدود ۹۵ میلیارد پول جمع شد. الان بیشتر دوست دارم در این قالب فعالیت کنم و کمکی به مردم نیازمند و گرفتار کشورم بکنم. مردم هم من را در این قالب جدید قبول کرده اند. دیگر این که قرار است به زودی خاطرات نیم قرن دوران کاری ام در قالب کتابی چاپ شود.

فرهیخته در حوزه ادبیات و سریال سازی هستند. در «تفنگ سرپر» و «پشت کوه های بلند» تجربه های خوبی با ایشان داشتم.

چرا در روزی روزگاری بازی نکردید؟

در زمان تولید «روزی روزگاری» دوران اوج و پرکاری ام در تئاتر بود و نمی توانستم چند ماه کارم را تعطیل کنم و علی رغم پیشنهاد بازی در این سریال متاسفانه نتوانستم حضور داشته باشم.

در سریال «هشت بهشت» با اکبر خواجهویی همکاری متفاوتی داشتید؟

این سریال متعلق به اواخر دهه هفتاد است که در قالبی تاریخی مضامین اخلاقی مطرح می کرد و به دفعات از شبکه های مختلف بازپخش شده است. هادی اسلامی، حسین پناهی، خسرو شجاع زاده و... جزو تیم بازیگری این مجموعه بودند که بازی های خوبی ارائه کردند و از مجموعه بازیگران این سریال فقط من و اردلان شجاع کاوه زنده هستیم.

آیا قبل از «هشت بهشت» در کار تاریخی دیگری هم بازی کرده بودید؟

یکی دو باری بازی کرده بودم اما چندان دیده نشد. «هشت بهشت» سریال مقبول و درستی بود. البته همکاری های دیگری با اکبر خواجهویی از جمله در بحث تهیه کنندگی سریال «پیک راستان» بود که در این کار هم بازی داشتم. سریال همسایه را قرار بود با ایشان کار کنم که با مرگشان کار به مرحله تولید نرسید. ایشان انسان متواضع و محبوبي بودند.

در سریال «هشت بهشت» برای اولین بار صدای دوبله (ژرژ پطروسی) برای شما استفاده شد. این مسئله چگونه بود؟

کل صدای بازیگران سریال دوبله شد و تجربه جذابی بود.

در دهه هفتاد شبکه ۵ با ارائه نمایش های ضبط شده شما توانست مخاطبان زیادی را جلب کند. آیا پخش این نمایش ها برایتان آورده مالی هم داشت؟

در دهه هفتاد و در اوج دوران کاری ام نمایش هایم چون تحت تاثیر مکتب اصفهانی و وجود نگاه انتقادی - اجتماعی بود خیلی مورد توجه مردم قرار گرفت و به همین دلیل به رسانه ملی راه یافت و آن سال ها تمام نمایش هایم بارها باز تولید هم شد و مورد استقبال مردم قرار گرفت و اغلبشان در شهرهای مختلف هم روی صحنه رفت. یادم می آید در آن سالها که شبکه ۵ در حال تاسیس بود مدیران تلویزیون به فکر چنین طرحی بودند و دوست داشتند شبکه پر مخاطبی آغاز به کار کند. آن زمان در تهران و پیش رسول توکلی بودم و به من گفت قرار است شبکه ای به نام تهران راه اندازی شود و دنبال کارهای جذاب و خوب هستند و تو هم بیا این شبکه و کار کن. باتفاق توکلی رفتیم شبکه ۵ و مسئولین عنوان کردند می خواهند شروع کار شبکه پرقوت باشد و مخاطب جذب دیدن برنامه های این شبکه بشود و برنامه های نمایشی در اولویت است. قراری گذاشتیم و چند قسمتی از تئاترهایم را برای پخش در بکس عید شبکه ۵ آماده کردم و البته چون فاصله زمانی کم بود فشرده و ضربتی کار کردیم و تئاترها بسیار مورد توجه

خیابان باقی مانده است.

در نیمه اول دهه شصت با اجراهایی مثل رمال باشی، مرده خور و... بسیار شهرت پیدا کردید و سپس آمدید تهران در فیلم «هوای تازه» تورج منصوری بازی کردید. این تجربه برایتان چه ویژگی هایی داشت؟

شرکت فیلمسازی و هنری به نام اصفهان فیلم تاسیس کردم و دلم می خواست در سینما هم جایگاهی پیدا کنم. یواش یواش متوجه شدم فضای سینما بعد از انقلاب با دوران قبل از انقلاب تفاوت زیادی پیدا نکرده است و یک سری ارتباطات تعیین کننده است و کلی از این بابت اذیت شدم. «هوای تازه» را در این شرکت به کارگردانی تورج منصوری تهیه کردم.

به چه دلیل اکران موفق نداشت؟

نگاه این بود که فیلمسازی توسط شهرستانی ها نتواند رشد کند. بهترین گروه تولید را برای ساخت «هوای تازه» کنار هم آوردم. تیرداد سخایی نویسنده، تورج منصوری کارگردان و فیلمبردار، رجب محمدین طراح صحنه و خیلی های دیگر از نامداران سینما در این فیلم حضور داشتند. البته فیلم مقداری خشک و بی روح بود و چون شرینی و لطافت اصفهانی در آن کمرنگ شده بود در کنار اکران بد باعث عدم فروش فیلم شد.

سریال «آقای گرفتار» و پخش آن از شبکه سراسری تلویزیون نام و شهرت شما را در تمام ایران بسیار گسترش داد. «آقای گرفتار» چگونه شکل گرفت؟

سریال های زیادی برای کارگردانان بزرگی مثل امراالله احمد جو، اکبر خواجهویی و سایرین بازی کرده ام. «آقای گرفتار» زمانی تولید شد که فقط دو شبکه در تلویزیون فعالیت می کرد و باید سریع برای پخش آماده می کردیم و با بودجه محدودی تولید سریال آغاز و تمام شد و حس و حال سبک کاری ام در شخصیت پردازی و فضا سازی در سریال موج می زد و هنوز کار کمدی هم به طور جدی در تلویزیون ساخته نمی شد و «آقای گرفتار» جزو اولین کارهای کمدی در تلویزیون بود. ایده اصلی این کار درباره خبری بود که در بیمارستان امین اتفاق افتاده بود. در خبر آمده بود خانم بارداری قصد داشته هشت قلوهایش را سقط کند. در ادامه خسرو ثقفیان فیلمنامه را نوشت و کار دوستانه با هزینه کمی ساخته شد و بسیار مورد توجه مردم قرار گرفت. یادم می آید در زمان پخش «آقای گرفتار» در پشت برخی از کامیون ها نوشته شده بود «وای به حال آقای گرفتار»، حتی عروسک «آقای گرفتار» هم به بازار آمد. هنوز هم خیلی ها من را با نام آقای گرفتار می شناسند.

ایده جذابی در سریال مورد استفاده قرار گرفته بود؟

بله، چالش های مردی با هشت فرزند هم خیلی جذاب است و هم روان و درست ساخته شد.

با امراالله احمد جو چگونه همکاری کردید؟

افتتاحیه مراسم رونمایی از سریال «روزی روزگاری» را من بر عهده داشتم و با امراالله احمد جو از قدیم دوست بودم و برای تولید فیلم «شاخه های بید» کمک زیادی به او کردم و هنرمندی ارزنده و